

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Idet jeg stadig er enig med det ærede medlem i hans hovedsynspunkt, vil jeg sige, at det tilfælde, det ærede medlem nævner om handel med Belgien, kender jeg ikke. Vi har ingen handelsaftaler med Belgien. Det må være en speciel forretning; men jeg skal undersøge forholdet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Inger Gautier Schmit* til justitsministeren.

Er justitsministeren opmærksom på den stigende fremstilling af lyssky, pornografiske billeder og skrifter?

Agter man i justitsministeriet fremdeles overfor denne skadelige trafik at følge den meget lempelige fortolkning af straffelovens § 234, som man hidtil har fulgt, eller bør den skærpes?

Inger Gautier Schmit: Vi ofrer jo her i landet millioner af kroner på folkesundheden. Allerede det nyfødte barn, det ældre barn, de unge og de voksne tuberkuloseundersøges, vi har kræftbekæmpelse o. s. v. Alt dette er ganske udmærket og bør selvfølgelig fortsættes. Men jeg synes, der er et område, hvor man har for lidt blik for, at folkesundheden er truet, og det vedrører den overhåndtagende fabrikation og fremstilling af pornografiske skrifter og navnlig billeder. Nu er der en del mennesker, der siger: det kender vi ikke til. Både flere redaktører og folketingsmænd har sagt til mig: forekommer der noget sådant i udstrakt grad, det har vi aldrig set. Det glæder mig, at de har undgået den skærsild, som det er at lægge øjne til disse fremstillinger, men de findes desværre i udstrakt grad, og det er mig bekendt, at politiet navnlig i den senere tid er kommet under vejr med, at der finder et overordentlig stort salg af disse utugtige billeder sted.

For nogle år siden forfulgte jeg hele denne sag; jeg var nemlig nødt til det, da jeg fra danske gårde rundt omkring fik sendt brochurer, som var sendt til karlene, hvori disse blev opfordret til at sende ordrer ind for køb af disse utugtige fabrikationer. Det var ligefrem husbonden, der skrev til mig: Kan vi dog ikke blive

fri for den slags ting? Det krænger vel ikke, når jeg siger, at det i overvejende grad var mænd, der var kunder til disse fremstillinger. Derfor henvendte jeg mig i justitsministeriet og forhørte mig om, hvorledes man så på det dér, og jeg fik den besked, at når der kunne henvises til, at bøgerne var den mindste smule oplysende med hensyn til den menneskelige fysik på det seksuelle område, var det meget vanskeligt at få en virkelig dom over de mennesker, som fremstiller denne litteratur. Hvad angår billederne, synes jeg slet ikke, der kan være tale om andet end, at fremstillingen af dem må komme ind under en hård straf. Jeg fik engang selv den straf, havde jeg nær sagt, gennem Københavns politi at måtte gøre mig bekendt med, hvad der fremstilles på dette område, og det var således, at jeg ikke i min vildeste fantasi havde tænkt mig, at der kunne lægges tryksværte og farve o. s. v. til at fremstille sådan noget. Nu hører jeg tilmed, at den danske fabrikation af disse utugtige billeder er berømt, er første classes, om jeg så må sige, idet fabrikanterne oven i købet fra Paris får tilbud på billeder til salg på boulevarderne i Paris. Man er jo rimeligvis ikke helt ukendt med den slags i den franske hovedstad, så når man oven i købet søger at importere danske varer, må det være udtryk for, at de regnes for særlig gangbar mønt.

Nu ved jeg godt, at der i straffeloven er fastsat streng straf for den slags, og måske burde jeg i mit spørgsmål i stedet for „justitsministeriet“ have sagt „domstolene“, men det er dog alligevel justitsministeriet, der, om jeg så må sige, giver tonen an. I justitsministeriet har man altså hidtil ment, at det var vanskeligt at få en alvorlig dom over fremstillerne af de utugtige ting, og jeg har da ment det rigtigt at spørge ministeren, idet jeg ville tro, at en udtalelse fra justitsministeren om, at det ville være ønskeligt, at dommene blev skærpet over de mennesker, der fremstiller disse ting, ville have en vis indflydelse på domstolene. Jeg vil henstille, at man engang får straffeloven revideret på dette område og får bestemmelsen skærpet.

Justitsministeren (Busch-Jensen): Jeg må bekende, at spørgsmålet forsåvidt kom-